

NORSK:

Karon i luren tuter,
stormene hviner veldig,
trosser og seil og knuter,
tauverk driver tett.
Mannen i månen luter,
stjernene dør tilfeldig,
forfall og kuling spruter
her i min retrett.
Snart nå mitt timeglass renner,
Karon med kraftige hender
ror sine årer, / rundt ham går bærer
med svarte sjeler, / slike han stjeler,
samler de mange dømt, /
floden skrider fram
:/ med grums og slam :/: / og rop i ett!

Jeg gjør mitt testamente
her jeg i kroen sitter,
her kan man lite hente,
les, Mor Maja, selv!
Glem lån og rentes rente
tiden er mørk og bitter,
ingenting å forvente
denne tomme kveld.
Men apropos, for no`n saker,
skål! hva det brygget meg smaker!
Skummet det gjærer, / pirrer, besnærer,
dryppende glede / ned på mitt klede.
Det gjør meg godt, Mor Maja,
det var øl med rang,
:/ en vakker sang :/: / ved Karons elv.

Her står jeg knapt, men raver,
kroppen går egne veier,
lutende bitter gange,
øyets salte gråt.
Se dette livs kadaver
langt ifra spillets seier
utenfor blomsters ange,
akk, min muld er våt.
Her står jeg, du vil forstå meg,
alt hva jeg eier er på meg
sønder er vesten, / lappet er resten,
buksen har flenger, / duger ei lenger,
og denne slitte skjorten
holdes nå i pant,
:/ såvisst og sant.:/: / ved Karons båt.

Her står jeg midt i prammen,
hør hvordan roret gnisser,
gjenferder søker sammen,
drives att og fram.
Vindguden kveler flammen,
Karon gir tegn, og hisser,
mørkemenn stimer sammen
i en ring av skam.
Lyn flerrer, tordenen braker,
himmelens livsbue knaker.
Karlsvognens kjecker / pruster og preker,
stjernene slukkes, strendene lukkes
til denne verdens tepper
virkelig har falt
:/ og kveler alt. :/: / God natt, Madam!

SVENSK:

Charon i luren tuter,
Storma börja hvina,
Trossar och tåg och klutar
Lossna nu til slut;
Månen sin rundel slutar,
Stjernorna sorgligt skina,
Til sin förvandling lutar
Snart min lifsminut;
Snart nu mitt Timglas uttrinner,
Charon ror alt hvad han hinner,
Vattnet vid åren, / Pollrar i fåran,
Och på det blanka / Sväfvar en Planka,
Kolsvarta Lik-paulunen
gungar floden fram,
Vid rök och dam :||: / Och gastars tjut.

Jag gör mitt Testamente,
Där jag i stånkan sitter;
Läs du sjelf opp Patente,
Läs Mor *Maja* sjelf;
Bort verdsligst Regemente,
Verlden bli mera bitter,
Stjernklara firmemente,
Mig nu öfverhvält.
Men mer jag stånkan nu skaker,
Klang, hvad den Vörten mig smakar!
Skummet det jäser, / Fradgar och fräser,
Droptals från truten, / Ned på Surtouten.
Det gör mig godt Mor Maja,
det var øl med rang.
Klang Mutter, klang! :||: Vid Charons Älf.

Hufvud på axeln hänger,
Kroppen sig framåt lutar,
Nacken den slår og slänger.
Men , O Gudar! men
Ögat med tårar blänger,
Uppå de granna klutar,
Som fordom med Duceriner,
Knäptes trängt igen;
Men se på Böxorna bara;
Säj ä de plaggen ej rara?
Söndrig er västen, / Lappad är resten
Strumporna korta, / Hälerna borta,
Och den där dyra Skjortan var,
Mor *Maja* märk!
Beckmanskans Särk :||: För to år sen.

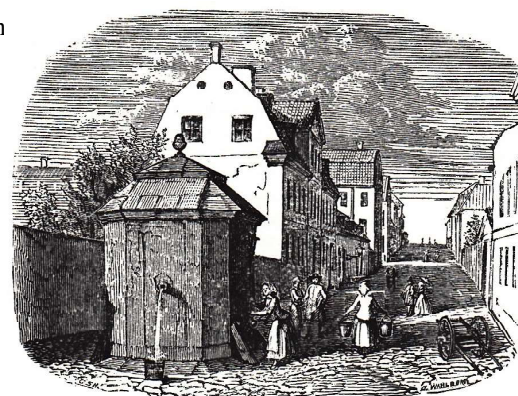
Nu står jag midt i båten,
Kors hvad det roret gnisar,
Skuggorna hela bråten,
Squalpa bak och fram;
Eolus quäfver gråten,
Charon på pipan hvislar,
Hjelp! hör den mörka ståten
För et hiskligt larm;
Blixt, Norrskan, Dunder och fasa,
Rundt kring om skyarna rasa,
Karlevagnen hvälfver, / Glimmar och skälfvar,
Stjernorna slockna, / Stränderna tjockna,
Tills i den svarta skuggan
inga himlar syns;
Mitt qual begyns. :||: God natt, Madame!

FE 79:**Karon i luren tuter**

Avskjed med matronene,
særlig Mor Maja Myra i
Solgränden ved Stortorget.
Anno 1785.

Jeg ble svært opprømt over en
telefon fra Bergen i august 2017.
Der ønsket de seg bellmanske
visetekster på norsk! og
ganske særlig denne, FE 79.

Jeg så straks at dette var var en
formidabel utfordring. Nettopp
derfor ble det så fristende å prøve
seg. Her er min norske versjon.
Vers nr. 2 er kuttet. Jeg har tatt
med den svenske originalen.

*I dette hus ble Carl Michael
Bellman født 4. februar 1740.
Han døde 11. februar 1795,
55 år og 1 uke gammel.
Da var han i gjeldsfengsel,
men plassert i Slottsvakten,
syk og umyndiggjort.*

©FREDDIE LANGRIND
www.visemakeriet.no